

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

BUITENGEWONE ZITTING 1954.

17 JUNI 1954.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 13 Mei 1929 betreffende de wijziging van artikelen 13, 36 en 67 der samengeordende wetten op de militaire pensioenen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het besluit n° 103 van 22 Februari 1935 op de burgerlijke oorlogspensioenen 1914-1918, kent aan de weduwe van invaliden een recht op pensioen toe, op voorwaarde dat het huwelijk gesloten werd vóór 1 Januari 1935.

Daartegen erkent de wet 171 van 13 Mei 1929 op de militaire pensioenen slechts de rechten van de weduwe wier huwelijk dateert ten laatste van 31 December 1929. Een verschil dus van 5 jaar.

Het zal veel leden van de Kamer verbazen dat men veel breder is geweest voor de burgerlijke invaliden dan voor de militairen. Dat is niet logisch.

Men zou reeds kunnen betreuren dat men voor de invaliden, die meer dan wie ook verzorging en hulp nodig hebben, niet te allen tijde het huwelijk financieel mogelijk maakt. Een afwijzing van pensioen aan de vrouwen die zich geslachtofferd hebben om een gemeenschappelijk leven aan te gaan met invaliden die soms jaren lang ziek en gebrekkelijk zijn, is een pijnlijke miskenning van de invalide zelf.

Wij willen echter heden geen voorstel doen dat te verstrekkend is, en dat zou kunnen bestempeld worden als financieel gewaagd. Daarom vragen wij maar alleen de gelijkstelling van de rechtgevende huwelijksdatum van militaire invaliden met die van de burgerlijke invaliden.

Wij hopen dat het de Kamer zal believen een einde te maken aan deze pijnlijke toestanden.

**Chambre
des Représentants**

SESSION EXTRAORDINAIRE 1954.

17 JUIN 1954.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 13 mai 1929 apportant des modifications aux articles 13, 36 et 67 des lois coordonnées sur les pensions militaires.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'arrêté n° 103 du 22 février 1935 relatif aux pensions civiles de la guerre de 1914-1918 accorde aux veuves d'invalides le droit à la pension, à condition que le mariage ait été contracté avant le 1er janvier 1935.

En revanche, la loi n° 171 du 13 mai 1929 relative aux pensions militaires ne reconnaît que les droits de la veuve dont le mariage a eu lieu au plus tard le 31 décembre 1929. Soit donc une différence de 5 années.

Beaucoup de membres de la Chambre s'étonneront de ce que l'on ait été beaucoup plus généreux pour les invalides civils que pour les militaires. Cela n'est pas logique.

Il est déjà regrettable que l'on n'accorde pas toujours aux invalides, qui plus que quiconque ont besoin d'aide et de soins, les moyens financiers pour se marier. Refuser la pension à des femmes qui se sont sacrifiées en vue d'une vie commune avec des invalides, parfois malades ou infirmes durant de longues années, c'est faire injure à l'invalide lui-même.

Toutefois, nous ne voulons pas déposer maintenant une proposition trop radicale, surtout au point de vue financier. C'est pourquoi nous demandons simplement l'assimilation de la date du mariage donnant droit à la pension aux invalides militaires à celle prévue pour les invalides civils.

Nous espérons que la Chambre mettra fin à cette situation déplorable.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Het eerste lid van artikel 13-II van de wet van 13 Mei 1929 tot wijziging van de artikelen 13, 36 en 67 der samen-geordende wetten op de militaire pensioenen wordt ver-vangen door wat volgt :

« Indien het huwelijk niet dagtekent van vóór de ver-wonding, het uitbreken of de verergering der ziekte, doch mits het uiterlijk op 31 December 1934 werd aangegaan en ten minste een jaar heeft geduurde, heeft de weduwe recht op een levenslang pensioen. »

K. GOETGHEBEUR,
M.-Th. DE MOOR-VAN SINA,
L. KIEBOOMS,
G. LOOS.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Le 1er alinéa de l'article 13-II de la loi du 13 mai 1929 apportant des modifications aux articles 13, 36 et 67 des lois coordonnées sur les pensions militaires est remplacé par ce qui suit :

« Si le mariage n'est pas antérieur à la blessure, à l'ori-gine de la maladie ou de son aggravation, mais s'il a été contracté au plus tard le 31 décembre 1934 et s'il duré un an au moins la veuve aura droit à une pension viagère. »